

EVROPSKI PARLAMENT

2009 - 2014

Dokument zasedanja

A7-0097/2014

7.2.2014

PRIPOROČILO

o osnutku sklepa Sveta o sklenitvi Sporazuma med Evropsko unijo in Republiko Turčijo o ponovnem sprejemu oseb, ki prebivajo brez dovoljenja (10697/2012 – C7-0029/2014 – 2012/0122(NLE))

Odbor za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve

Poročevalka: Renate Sommer

Oznake postopkov

- * Postopek posvetovanja
- *** Postopek odobritve
- ***I Redni zakonodajni postopek (prva obravnava)
- ***II Redni zakonodajni postopek (druga obravnava)
- ***III Redni zakonodajni postopek (tretja obravnava)

(Vrsta postopka je odvisna od pravne podlage, ki je predlagana v osnutku akta.)

KAZALO

	Stran
OSNUTEK ZAKONODAJNE RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA	5
OBRAZLOŽITEV	6
MANJŠINSKO MNENJE	9
MNENJE ODBORA ZA ZUNANJE ZADEVE.....	10
IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU	13

OSNUTEK ZAKONODAJNE RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA

**o osnutku sklepa Sveta o sklenitvi Sporazuma med Evropsko unijo in Republiko Turčijo
o ponovnem sprejemu oseb, ki prebivajo brez dovoljenja
(10697/2012 – C7-0029/2013 – 2012/0122(NLE))**

(Odobritev)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju predloga sklepa Sveta (10697/2012),
 - ob upoštevanju osnutka sporazuma med Evropsko skupnostjo in Republiko Turčijo o ponovnem sprejemu oseb, ki prebivajo brez dovoljenja;
 - ob upoštevanju prošnje za odobritev, ki jo je Svet podal v skladu s členom 79(3) in točko (a)(v) drugega pododstavka člena 218(6) Pogodbe o delovanju Evropske unije (C7-0029/2013),
 - ob upoštevanju členov 81 in 90(7) Poslovnika,
 - ob upoštevanju priporočila Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve ter mnenja Odbora za zunanje zadeve (A7-0097/2014),
1. odobri sklenitev sporazuma;
 2. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu in Komisiji ter vladam in parlamentom držav članic in Republike Turčije.

OBRAZLOŽITEV

Ozadje

Migranti in begunci z vsega sveta na svoji poti v Evropsko unijo trenutno najpogosteje uporabljajo kopensko pot čez Turčijo v Grčijo. Turčija je tako glavna tranzitna država za nezakonito priseljevanje v Evropsko unijo. Da bi omogočili vračanje migrantov, ki so nezakonito prispeli v Evropsko unijo, sta se Evropska unija in Turčija novembra 2002 dogovorili o začetku pogajanj o sporazumu o ponovnem sprejemu. Ta sporazum naj bi pogodbenici zavezal k ponovnemu sprejemu svojih državljanov ter po potrebi državljanov tretjih držav brez dovoljenja za prebivanje in oseb brez državljanstva. Obenem naj bi določil postopkovna in tehnična merila za ponovni sprejem.

Prvi krog pogajanj je potekal maja 2005. Pogajanja so se zaključila 14. januarja 2011. Svet za pravosodje in notranje zadeve je 24. februarja 2011 potrdil rezultate pogajanj. Evropska komisija je Svetu v zvezi s tem predložila predlog glede sklenitve in podpisa sporazuma. Svet je nato Komisiji podelil pooblastilo, da v imenu Evropske unije podpiše sporazum. V skladu s členom 218(6)(a) PDEU je za sklenitev sporazuma potrebna odobritev Evropskega parlamenta.

Tudi Turčija je sporazum doslej le parafirala, saj je turška stran podpis sporazuma nenadoma začela pogojevati s pripravo časovnega načrta za liberalizacijo vizumskega režima s strani Evropske unije. V ta namen oblikovan akcijski načrt Komisije za postopno liberalizacijo vizumskega režima slednjo povezuje z zakonodajnimi in upravnimi reformami v Turčiji v zvezi z zanesljivostjo osebnih dokumentov, sodelovanjem z organi za varovanje mej Evropske unije in spoštovanjem temeljnih pravic. Ta akcijski načrt je Svet sprejel 30. novembra 2012.

Stališče poročevalke

Sporazum o ponovnem sprejemu bi v veliki meri prispeval k preprečevanju nezakonitega priseljevanja v Evropsko unijo prek turškega ozemlja. Obenem bi ta pripomogel k boju proti čezmejnemu kriminalu, zlasti trgovini z ljudmi, ter k znatni razbremenitvi Grčije in s tem celotne Evropske unije.

Glede na to, da je Evropska unija Turčiji prišla naproti z akcijskim načrtom za vizumski režim, mora Turčija sedaj držati svojo obljubo in sporazum nemudoma podpisati. Novo stališče države, da bo z ratifikacijo sporazuma o ponovnem sprejemu odlašala toliko časa, dokler ne bo Evropska unija uvedla konkretnih vizumskih olajšav za turške državljane, ni sprejemljivo. Ni mogoče, da bi Turčija nezakonito množično priseljevanje prek svojega ozemlja v Grčijo uporabljala kot instrument za izvajanje pritiska na Evropsko unijo.

Če pogledamo celotno sliko, pa vendarle lahko ugotovimo, da Turčija na noben način ne spoštuje integritete Evropske unije. To med drugim več kot očitno kaže turško zavračanje ciprskega predsedstva Svetu v drugi polovici leta 2012. S tem je ta država kandidatka kršila temelj institucionalnega okvira pogajanj, ki sloni na načelih resnega sodelovanja in vzajemne solidarnosti.

Turčija prav tako vztrajno zavrača izpolnjevanje svoje obveznosti popolnega in nediskriminatornega izvrševanja dodatnega protokola k pridružitvenemu sporazumu med EGS in Turčijo v razmerju do vseh držav članic. Turčija še vedno ni pripravljena priznati Republike Ciper kot neodvisne države, to pa pomeni, da ne priznava niti celovitosti Evropske unije. To stališče še naprej ovira pristopna pogajanja.

Najnovejše poročilo Komisije o napredku Turčije ponovno kaže na jasne pomanjkljivosti, med drugim glede svobode izražanja in tiska, neodvisnosti sodstva in svobode veroizpovedi. V svetovnem merilu je Turčija tudi država z najvišjim številom priprtih novinarjev. Zaradi kritike vlade se prostost odvzema tudi študentom, sindikalistom in predstavnikom nevladnih organizacij, ki so nato obtoženi in obsojeni v skladu z zakonom proti terorizmu. To množično kratenje svobode izražanja in tiska enako kot drugi primanjkljaji krši politična kopenhagenska predpristopna merila, ki naj bi jih Turčija izpolnila že pred pričetkom pristopnih pogajanj, vendar do danes ne izpolnjuje niti ene same točke. To preprečuje konstruktiven dialog z Evropsko unijo, saj kopenhagenska merila opisujejo temeljni sistem vrednot Evropske unije.

Zaradi tega položaja poročevalka pozdravlja odločitev Komisije, da oblikovanje akcijskega načrta za liberalizacijo vizumskega režima poveže s strogimi merili. Poudarjanje dejstva, da gre za „postopen proces“ z „dolgoročno perspektivo“ ustreza tudi duhu odprte perspektive pristopnih pogajanj. Z akcijskim načrtom za vizumski režim se je Evropska unija znatno približala Turčiji, ne da bi pri tem privolila v avtomatizem.

Poročevalka obžaluje, da turška stran kljub popuščanju s strani Evropske unije še naprej odlaša z ratifikacijo sporazuma o ponovnem sprejemu, pri čemer sedaj vztraja, da je treba najprej izvesti akcijski načrt in s tem uveljaviti vizumske olajšave. Zaradi navedenih pomanjkljivosti Turčije ocenjuje poročevalka to novo zahtevo za nesorazmerno. Bistveno je, da se Turčija drži sprejetih dogovorov in s podpisom sporazuma o ponovnem sprejemu Evropski uniji da pozitiven znak. Poleg tega je treba do začetka veljavnosti in učinkovitega izvajanja sporazuma o ponovnem sprejemu v celoti izvajati obstoječe dvostranske sporazume v odnosu do vseh držav članic.

Poročevalka meni, da je treba okrepiti sodelovanje z Evropsko unijo pri obvladovanju migracijskih tokov, boju proti trgovini z ljudmi in nadzoru meja ter zagotoviti učinkovito sodelovanje Turčije z vsemi državami glede vprašanj s področja pravosodja in notranjih zadev. S tem v zvezi turško vlado poziva, naj Parlamentu predloži napovedan sveženj zakonov o varovanju meja v povezavi s Frontexom.

Poročevalka je prepričana, da bi s podpisom sporazuma o ponovnem sprejemu veliko pridobila ne le Evropska unija, ampak tudi Turčija. Sporazum navsezadnje utira pot liberalizaciji vizumskega režim in je pomemben mejnik pri približevanju države Evropski uniji. Turčija bo s sporazumom pridobila tudi finančno in tehnično podporo Evropske unije za vzpostavitev mejne policije in za opremo za nadzor meja. Te zmogljivosti bodo Turčiji pomagale, da zavaruje svoje meje z nestabilnimi sosednjimi državami, kot so Sirija, Iran in Irak.

Glede na navedene premisleke poročevalka Evropskemu parlamentu priporoča odobritev sporazuma med Evropsko unijo in Turčijo o ponovnem sprejemu oseb brez dovoljenja za

prebivanje. Poročevalka pričakuje, da bo tudi Svet izrazil jasno stališče do Turčije in turško stran spodbudil, da sporazum podpiše brez nadaljnega zavlačevanja z vedno novimi dodatnimi zahtevami.

MANJŠINSKO MNENJE

v skladu s členom 52(3) poslovnika, ki ga vlagajo
Judith Sargentini, H  l  ne Flautre, Franziska Keller, Jean Lambert in Tatjana   danoka
v imenu skupine Verts/ALE

Skupina Zelenih/Evropske svobodne zveze redno glasuje proti sporazumom o ponovnem sprejemu, saj popolno upoštevanje Pogodb EU, evropskega in mednarodnega prava v zvezi s temeljnimi pravicami in azilom ni zagotovljeno, zlasti upošteevajo  nedavna poročila o zavračanju prosilcev za azil na obmejnih območjih EU na kopnem in na morju.

Sporazumi o ponovnem sprejemu ne bi smeli vključevati klavzule o državljanih tretjih držav, zlasti v primeru Turčije, saj je ena glavnih tranzitnih držav do EU. Neodvisno in praktično spremljanje izvajanja sporazuma o ponovnem sprejemu je nujno za zagotavljanje, da se oseb, ki potrebujejo mednarodno za cito, zlasti Sirci, ne vrača v države, kjer morda ne bodo imeli dostopa do za cite ali kjer lahko tvegajo pregon, in da se spoštuje pravica prosilcev za azil do dostopa na ozemlje EU in do pravičnega in učinkovitega azilnega postopka. Za takšno praktično spremljanje je potrebna uvedba mehanizmov za izmenjavo informacij o vrnjenih osebah.

Čeprav Turčija sprejme mnogo beguncev iz Sirije, na drugi strani ohranja zemljepisni pridržek h konvenciji o beguncih iz leta 1951, zaradi česar je UNHCR pravno odgovoren za dodeljevanje statusa begunca „neevropskim“ prosilcem in za iskanje trajnih rešitev za tiste, ki so pridobili status begunca.

Poleg tega sklenitev sporazuma o ponovnem sprejemu ne bi smela biti predpogoj za začetek liberalizacije vizumske ureditve.

23.4.2013

MNENJE ODBORA ZA ZUNANJE ZADEVE

za Odbor za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve

o predlogu Sklepa Sveta o sklenitvi Sporazuma med Evropsko unijo in Republiko Turčijo o ponovnem sprejemu oseb, ki prebivajo brez dovoljenja (COM(2012)0239 – C7-0029/2013 – 2012/0122(NLE))

Pripravljalca mnenja: Ria Oomen-Ruijten

KRATKA OBRAZLOŽITEV

Po osmih letih pogajanj sta Evropska komisija in Turčija junija 2012 dosegli dogovor o besedilu Sporazuma med Evropsko unijo in Republiko Turčijo o ponovnem sprejemu oseb, ki prebivajo brez dovoljenja, ki pa ga je treba še podpisati in skleniti. Odbor za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve je glavni odbor v tem postopku. Odbor za zunanje zadeve je zaradi svoje pristojnosti za pogajanja o pristopu k Uniji (PRILOGA VII Poslovnika) in zaradi svojega dolgotrajnega zanimanja za Turčijo zaprosil za pooblastilo za pripravo osnutka mnenja.

Predlagani sklep o sklenitvi sporazuma določa potrebne interne pogoje za praktično uporabo sporazuma. V obrazložitvenem memorandumu, ki je priložen predlogu, Komisija poudarja, da morajo biti obveznosti glede ponovnega sprejema v celoti vzajemne in zajemati lastne državljane, državljane tretjih držav in osebe brez državljanstva. Za Dansko je bilo dogovorjeno odstopanje od sklepa.

Ker veliko število nezakonitih priseljencev vstopa na ozemlje EU preko Turčije, je treba okrepiti sodelovanje na področju upravljanja migracij, boja proti trgovini z ljudmi in mejnega nadzora. Sporazum bi prav tako moral dolgoročno vplivati na postopno liberalizacijo vizumske ureditve in bi bil pomemben korak naprej v načrtu za režim brez vizumov. Turčija je edina država kandidatka, ki nima liberaliziranega vizumskega režima. Odbor poziva turško vlado, naj zagotovi, da se bodo do začetka veljavnosti tega sporazuma v celoti izvajali obstoječi dvostranski sporazumi. Dodati je treba tudi, da je Parlament v svoji resoluciji z dne 29. marca 2012 o poročilu Komisije o napredku Turčije za leto 2011 (P7_TA(2012)0116) Turčijo pozval, naj podpiše in izvaja sporazum med Evropsko unijo in Turčijo o ponovnem sprejemu, in izrazil mnenje, da mora potem, ko bo sporazum o ponovnem sprejemu podpisan, Svet Komisijo pooblastiti, da začne dialog o vizumih in pripravi načrt za liberalizacijo vizumskega režima. V osnutku resolucije o poročilu Komisije o napredku Turčije za leto

2012, o katerem trenutno poteka razprava v Odboru za zunanje zadeve, je ta politika ponovno potrjena.

Zato sklenitev Sporazuma med Evropsko unijo in Republiko Turčijo o ponovnem sprejemu oseb, ki prebivajo brez dovoljenja, ostaja ključnega pomena.

Odbor za zunanje zadeve poziva Odbor za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve kot pristojni odbor, da Parlamentu priporoči, naj da svojo odobritev.

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU

Datum sprejetja	23.4.2013
Izid končnega glasovanja	+: 34 -: 5 0: 0
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Sir Robert Atkins, Bastiaan Belder, Elmar Brok, Arnaud Danjean, Andrzej Grzyb, Anna Ibrisagic, Liisa Jaakonsaari, Jelko Kacin, Tunne Kelam, Maria Eleni Kopa (Maria Eleni Koppa), Andrej Kovačev (Andrey Kovatchev), Paweł Robert Kowal, Eduard Kukan, Vytautas Landsbergis, Sabine Lösing, Ulrike Lunacek, Francisco José Millán Mon, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Ria Oomen-Ruijten, Ioan Mircea Pașcu, Mirosław Piotrowski, Hans-Gert Pöttering, Cristian Dan Preda, György Schöpflin, Geoffrey Van Orden, Sir Graham Watson, Boris Zala
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Haralampos Angurakis (Charalampos Angourakis), Reinhard Bütikofer, Andrew Duff, Roberto Gualtieri, Elisabeth Jeggle, Carmen Romero López, Sampo Terho, Ivo Vajgl
Namestniki (člen 187(2)), navzoči pri končnem glasovanju	Maria Badia i Cutchet, María Auxiliadora Correa Zamora, Cornelia Ernst, Peter Šťastný

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU

Datum sprejetja	22.1.2014
Izid končnega glasovanja	+: 34 -: 7 0: 1
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Edit Bauer, Rita Borsellino, Emine Bozkurt, Arkadiusz Tomasz Bratkowski, Philip Claeys, Carlos Coelho, Ioan Enciu, Tanja Fajon, Monika Flašíková Beňová, Kinga Göncz, Nathalie Griesbeck, Ágnes Hankiss, Anna Hedh, Salvatore Iacolino, Sophia in 't Veld, Timothy Kirkhope, Juan Fernando López Aguilar, Baronica Sarah Ludford, Véronique Mathieu Houillon, Anthea McIntyre, Roberta Metsola, Louis Michel, Claude Moraes, Georgios Papanikolaou (Georgios Papanikolaou), Carmen Romero López, Judith Sargentini, Birgit Sippel, Csaba Sógor, Renate Sommer, Kiriakos Triantafylidis (Kyriacos Triantaphyllides), Axel Voss, Renate Weber, Josef Weidenholzer, Cecilia Wikström, Tatjana Ždanoka, Auke Zijlstra
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Michael Cashman, Jean Lambert, Antonio Masip Hidalgo, Raúl Romeva i Rueda, Salvador Sedó i Alabart, Marie-Christine Vergiat